

't ROS BIEKE

Een uitgave van de Koninklijke Imkervereniging De Rosse Bie

Jaargang 44 nr.1

januari - februari 2020

Verantw. uitgever : H. Braet

Oude dijk 35

2300 Turnhout

Inhoud

Van A.V.I.B.

Naschoolse landbouwworming. . .

EU springt in de bres voor bestuivers

Van de bestuurstafel

Berichtje over de voorzitterstaken

Vlaamse imkerswereld.

Wat is V.B.I.

Hernieuwing lidmaatschap voor 2020.

Te noteren

Ledenvergaderingen

Activiteiten 2020

Verguisde rups ...

De Zwarte bij

Plant in de kijker : *Lonicera fragrantissima*

⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘

Afbeeldingen van bloemen voor bijen :

Crocus

Korenbloem

Chinees bieslook

Winterkamperfoelie

⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘

Overname van artikels is toegestaan mits schriftelijke toelating.

Van A.V.I.B.

07.01.2020 **4,3 miljoen € voor naschoolse landbouwworming**

De Vlaamse regering pompt 4,3 miljoen euro in naschoolse vorming voor landbouwers. Ook voor hen zijn de uitdagingen zoals duurzaamheid, digitalisering en innovatie brandend actueel en zullen ze hun kennis en vaardigheden moeten bijspijkeren. “Levenslang leren is hét credo de komende jaren”, zegt Landbouwminister Hilde Crevits. “Dat is nodig om steeds mee te kunnen met de snel veranderende maatschappij en een bedrijf van de 21ste eeuw te runnen.” Ook voor hobbylandbouwers zullen tal van opleidingen mogelijk zijn. “Opleidingen ondersteunen is belangrijk om onze volledige landbouwsector blijvend te verduurzamen”, klinkt het.

Bij de modernisering van het secundair onderwijs werd landbouw als één van de 8 studiedomeinen opgenomen. Maar ook voor wie geen landbouwonderwijs gevolgd heeft, is het belangrijk om de nodige kennis op te doen. De erkende centra voor landbouwworming krijgen het komende werkjaar 4,3 miljoen euro voor de uitbouw van hun opleidingsprogramma.

Het grootste deel van dat budget gaat naar de opleiding van landbouwers en starters. Voor de organisatie van cursussen, studiedagen en korte opleidingen voor landbouwers op het vlak van bedrijfsvoering, regelgeving, maatschappelijke verwachtingen ten aanzien van de sector en technische thema's en het verwerven van vaardigheden wordt 1.726.000 euro uitgetrokken. Dit jaar wordt ook extra aandacht gevraagd voor duurzame bedrijfsvoering, ketenwerking, aandacht voor mens, dier, klimaat en milieu, en voor innovatie.

Ruim 1,5 miljoen euro gaat naar startersopleidingen voor landbouwers. Concreet zijn dit opleidingen voor landbouwers die via overname of opstart een bedrijf zullen leiden en daar nog niet de nodige kennis en expertise voor hebben. De doelgroep van de opleidingen is zeer divers: van personen die hun (landbouw)studies niet afgerond hebben tot hoogopgeleide personen uit andere sectoren die de stap naar de landbouw willen zetten. In de komen vragen aan bod zoals: Is het ouderlijk bedrijf op termijn nog rendabel? Stap ik samen met mijn partner in het bedrijf van mijn schoonouders? Hoe start ik een kleinschalig biologisch bedrijf op? Laat ik daarvoor mijn huidige job staan? Is er voor mij toekomst in de wijnbouw? Via stages wordt praktijkervaring opgedaan.

Ook hobbylandbouwers vallen niet uit de boot. Veel mensen gaan in hun eigen tuin aan de slag met een kleine moestuin, met groeiende aandacht voor duurzaamheid en gezonde voeding. Wist je trouwens dat alle privétuinen

samen goed zijn voor 8 procent van de oppervlakte van Vlaanderen? De tuinen kunnen dus sterk bijdragen tot de biodiversiteit. “De volkstuinten vervullen bovendien een sociale functie door mensen met elkaar in contact te brengen”, aldus de minister. “Met de recente beperkingen op het gebruik van pesticiden voor particulieren zitten veel hobbytuiniers met praktische vragen rond gewasbescherming en onkruidbestrijding. De nood aan informatie is dus actueel.”

Ook voor kleinere groepen in de landbouw zijn er specifieke opleidingen: zou wordt 334.000 euro voorzien voor opleidingen voor imkers om onder andere met problemen zoals bijensterfte te kunnen omgaan. Er gaan ook middelen naar opleidingen over middelen om gewassen te beschermen, de zogenaamde fytolicensie.

Bron: Eigen verslaggeving ViLt

Wat te doen deze maand. Lees meer...

<https://www.bijenhouders.nl/bijenwerk/bijenwerk-15-december-15-februari-2020>

Nieuws. Lees meer...

<https://www.vilt.be/geen-wondermiddel-om-bijen-in-winterslaap-te-houden>

EU springt in de bres voor bestuivers

Er moeten meer maatregelen komen die de achteruitgang van het aantal wilde bestuivers moet tegengaan, zo oordeelt het Europees Parlement. Voor de landbouw zien Kris Peeters (CD&V) en Hilde Vautmans (Open VLD) een belangrijke rol weggelegd. “Er is nood aan maatregelen en een duidelijk kader binnen het nieuwe GLB om de biodiversiteit te bevorderen”, stelt Vautmans. “Op die manier zorgen we voor een win-win situatie voor zowel onze bestuivers als landbouwers.”

Vier op vijf soorten wilde bloemen en gewassen in Europa zijn op de een of andere manier afhankelijk van bestuivers. Zonder de bij, mogen we zelfs 76 procent van onze Europese voedselproductie vergeten.

De achteruitgang van hun aantal is onrustwekkend te noemen, en heeft een grote impact op onze biodiversiteit, ecosysteem, voedselvoorziening, gezondheid en economie. “Het is daarom essentieel dat we er alles aan doen om een verdere afname van het aantal bestuivers tegen te houden”, zegt Hilde Vautmans. “De Commissie nam hierin reeds een belangrijke stap door in 2018 het EU Pollinators Initiatief te lanceren, maar het initiatief kent enkele zwakke punten. Via een resolutie dringen we er als Europees Parlement op aan om die punten dringend aan te pakken.”

De massale bijensterfte heeft drie oorzaken. Ten eerste is er de varroamijt, die haar eitjes legt op de larven van de bij. De mijt bijt zich vast aan de bij en voedt zich met de lichaamssappen. “Belangrijk is hier dat we verder inzetten op een goede opleiding voor imkers”, stel Kris Peeters. “De EU maakt hiervoor geld vrij via het Gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB).”

Een tweede oorzaak ligt in het feit dat er tijdens de laatste 60 jaar een enorme achteruitgang is van het voedselaanbod. Vooral stuifmeel is heel erg belangrijk. Het zijn de eiwitten (de bouwstenen) voor de larven van de bij en de hommelmel. De toename van beton, asfalt en gebouwen zorgde voor een afname van het areaal.

De derde oorzaak is de verontreiniging van de leefomgeving met middelen die bijvoorbeeld door huishoudens, voedselproducenten en industrie worden gebruikt. Uit onderzoek op bijenwas blijkt dat er gemakkelijk 2 tot 12 verschillende schadelijke verbindingen terug te vinden zijn in de honingraten. Deze stoffen kunnen bij hoge concentraties ervoor zorgen dat de reeds verzwakte bijen sterven.

“Waar mogelijk moeten we zoveel mogelijk inzetten op mechanische onkruidbestrijding”, zegt Kris Peeters. “Verder moeten we nadenken over een

Europees verbod op synthetische herbiciden voor particulieren zoals in ons land. Het is onlogisch dat een landbouwer verplicht wordt uitgebreide opleidingen te volgen, terwijl de particulier producten vrij en ongelimiteerd in zijn tuin kan gebruiken.”

Naast extra onderzoek, moeten volgens Hilde Vautmans ook effectief maatregelen genomen worden om de oorzaken aan te pakken. “We vragen daarom meer inspanningen om de afhankelijkheid en het gebruik van pesticiden af te bouwen”, zegt Vautmans. “De landbouw zal hierin een belangrijke rol spelen. Het belang van bestuiving is namelijk cruciaal voor de landbouwsector.”
Bron: Eigen verslaggeving Vilt

Wat te doen deze periode? Lees meer...

<https://www.bijenhouders.nl/bijenwerk/bijenwerk-15-december-15-februari>

Nieuws van de bestuurstafel

Berichtje over de voorzitterstaken

Door medische redenen gaat Lorenz het voorzitterschap niet opnemen. Daarom gaan de taken voorlopig uitgevoerd worden door het bestuursteam (Toon, Hugo, Gert en Luc). Het centraal aanspreekpunt is nog steeds het mailadres van Toon. Andere bestuursleden mogen natuurlijk ook aangesproken worden.

Dit doen we tot wanneer er iemand bereid is om dit over te nemen. Deze persoon nemen we dan mee op in het team zodat hij de tijd heeft om zich in te werken zodat hij het later kan over nemen.

Vlaamse Imkerswereld.

Voor het statutaire gedeelte van de ledenvergadering op donderdag 13 / 02 / 20 werd vooral door Luc (secretaris) en Toon (gewezen voorzitter) de situatie in het Vlaams imkerswereldje belicht. Ik tracht hier de situatie even voor te stellen vooral voor onze leden die niet op de ledenvergadering aanwezig waren.

Voordien :

De Rosse Bie was lid van A.V.I.B. (Antwerps Verbond voor Imkers Belangen)

AVIB was lid van de Kon.ViB

Naast de KonViB zijn er nog andere imkersverenigingen die in de loop der tijden afgescheurd waren om allerlei redenen. Iedereen was het er over eens dat deze situatie onze positie tegenover de politiek (subsidies) verzwakte.

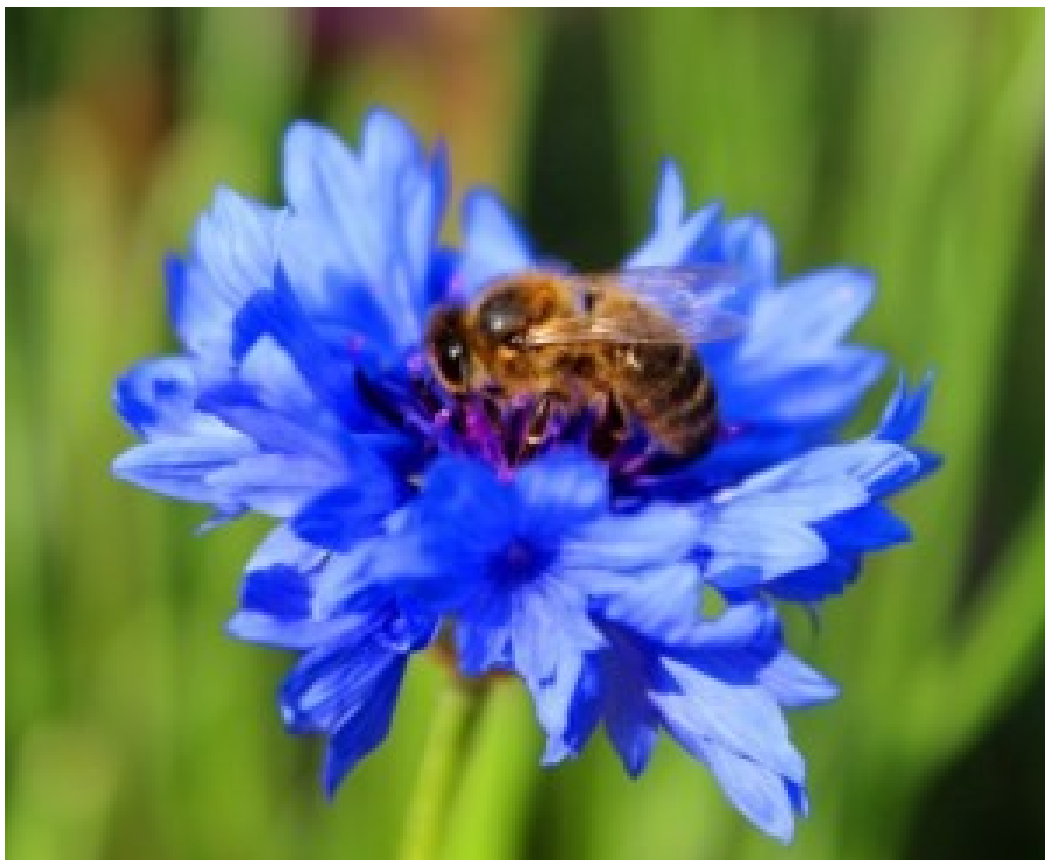
Dus kreeg de KonViB van haar algemene vergadering (Vertegenwoordigers per provincie) de opdracht terug een koepel te worden voor alle Vlaamse Imkersverenigingen. Het bestuur van de KonViB weigerde dit nadat er al een aantal gesprekken met de andere koepels waren opgestart.

Hiermee gingen : Vlaams Brabant, Limburg en AVIB niet mee akkoord, doch door een aantal afspraken bekeerden zich Vlaams Brabant en Limburg.

Nu-voorlopig :

AVIB koos verder te werken aan het origineel opzet en stapte mee in de koepel van alle vlaamse verenigingen maar nu zonder KonViB.

Dit is dan het V.B.I. (Vlaams Bijen Instituut) De Rosse Bie is dus nog lid van AVIB maar voorlopig niet meer van KonViB

Honingbij op korenbloem

Het Vlaams Bijen Instituut – Wat is het?

Het Vlaams Bijen Instituut is een nieuwe koepel voor alle imker-organisaties in Vlaanderen ongeacht of je een imker bent, welke werkmethode je gebruikt, welke soort bij of interessegebied je voorkeur draagt.

In deze structuur wordt de Algemene vergadering samengesteld door de verenigingen die lid zijn zodat zij het beleid bepalen en het bestuur en de voorzitter kiezen. Er zullen dus geen tussenstations meer zijn.

Talrijke werkgroepen (kenniscentra) adviseren de organisatie en ondersteunen de imkers. Standaard basisopleidingen over heel Vlaanderen, specifieke cursussen voor gevorderden, ondersteuning van de verenigingen, samenwerking met overheden, universiteiten en andere instanties zijn prioriteiten.

Projectgroepen zijn onderdelen die zorgen voor een tijdelijke activiteit, b.v. verdeling van crocussen en bijenzaadmengsels, educatieve bijenstanden, enz... .

Ook zorgt het VBI voor een uitgebreide verzekering B.A en rechtsbijstand per vereniging en per persoon.

Met een website (www.vlaamsbijeninstituut.be) , nieuwsbrieven en een nieuw magazine worden de leden op de hoogte gehouden van alle aspecten van de imkerij. Het mailadres is info@vbi.vlaanderen.

Hernieuwing van lidmaatschap voor 2020

Leden wonend in België:

A-lid met het Ros Bieke per post : 30 €

A-lid met het Ros Bieke enkel digitaal : 25 €

B-lid met het Ros Bieke per post : 10 €

B-lid met het Ros Bieke digitaal : 5 €

Leden wonend in Nederland:

A-lid met het Ros Bieke per post : 35 €

A-lid met het Ros Bieke enkel digitaal : 30 €

Rosse Bie : BE24 9731 1250 1038

*Melck voor - en honingh naer
Doet ons leven hondert jaer.*

Zeventiende-eeuwse spreuk

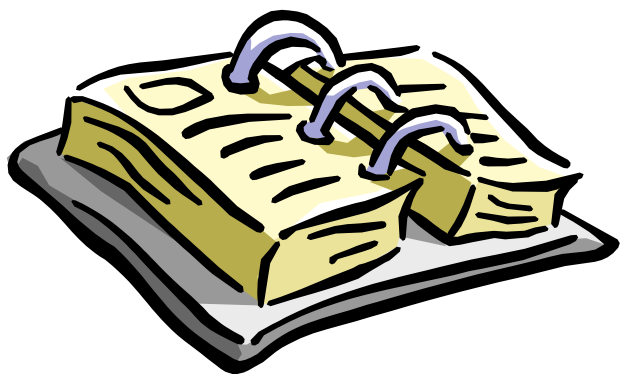

Honingbij op Chinees bieslook

Chinees bieslook (*Allium tuberosum*) is een plant uit de lookfamilie. De soort is verwant aan bolgewassen zoals ui, prei, knoflook. Het blad van Chinees bieslook is in tegenstelling tot bieslook grover en breder. De plant heeft een lichte knoflookachtige smaak.

- Bloeitijd : Mei - juli
- Groenblijvend : Nee
- Standplaats : Zon - halfschaduw
- Hoogte volgroeide plant : 40 cm
- Advies aantal per vierkante meter : 5
- Verzorging : Knoflookbieslook is normaal gesproken probleemloos. Voldoende water geven en een zonnige standplaats.

TE NOTEREN

Tip:

Om het niet te vergeten,
Noteer nu op uw kalender
en / of agenda.

Op donderdag 9 januari 2020 om 19.30 : Ledenvergadering
in de Stadsboerderij, Veldekensweg Turnhout

Voordracht over het digitaal monitoren van bijenkasten.

Op donderdag 13 februari 2020 om 19.30 :
Statutaire ledenvergadering

in de Stadsboerderij, Veldekensweg Turnhout

Statutair gedeelte : Welkom

Jaarverslag

Voorstel jaarprogramma 2020

Kasverslag

Verlag van de kascommissarissen

Varia

Algemeen gedeelte : Bijenkasten maken

Op zondag 29 maart 2020 om 13.00 : Plantenruil & Bijenmarkt

in de Heischuur, Schuurhoven 2 te Oud - Turnhout

13,00 Bijen en te ruilen planten aanbrengen

14.00 Start platenruilen

15.00 Start bijenverkoop

Europees Landbouwfonds
voor Plattelandsontwikkeling;

Europa investeert
in zijn platteland

datum	Activiteiten 2020
do. 9 jan. 2020	Ledenvergadering : Digitale monitoring
do. 13 feb. 2020	Statutaire vergadering / Bijenkasten maken
di. 3 mrt. 2020	Bestuursvergadering
zo. 29 mrt. 2020	Bijenmarkt en Plantenruil
do. 9 apr. 2020	Ledenvergadering : Koninginnenkweek
Za. 25 apr. 2020	Slingeren (1)
do. 7 mei 2020	Ledenvergadering : Overlarven
di. 12 mei 2020	Bestuursvergadering
ma. 18 mei 2020	Ledenvergadering : Beruchtungskasjes en invoeren
za. 30 mei 2020	Slingeren (2)
do. 11 jun; 2020	Ledenvergadering : Wetten / voorschriften voor beginnende imkers.
za. 27 juni 2020	Slingeren (3)
za. 4 juli 2020	BBQ
za. 25 juli 2020	Slingeren (4)
di. 8 september	Bestuursvergadering:
do. 10 sep. 2020	Ledenvergadering :
do. 8 okt. 2020	Statutaire vergadering / Voordracht : "Wilde" bijen
di. 3 nov. 2020	Bestuursvergadering
do. 12 nov. 2020	Ledenvergadering : Apitherapie

Verguisde rups blijkt plots een held

Rupsen die een pest zijn voor imkers (en bijen) omdat ze honingraten aantasten, zijn in staat om plastic zakken af te breken. Dat werd bij toeval ontdekt. Lotte steens

DS 25/04/2017 p.D9

Frederica Berrocchini is niet alleen wetenschapster, ze is ook een amateurimker. Op een dag ontdekte ze dat de honingraten die ze in haar huis had opgeslagen, vergeven waren van rupsen. De larven van de grote wasmot, om precies te zijn. Ze plukte de beestjes van de restjes bijenwas en stopte ze in plastic zakken, die ze goed afsloot. Nadat ze de honingraatpanelen had schoongemaakt, keerde ze terug naar de kamer waar de zakken stonden. Tot haar grote verbazing waren de rupsen ontsnapt. Een ander zou vloeken, maar Bertocchini zag de mogelijkheden. 'De zakken zaten vol gaatjes. Er kon maar één uitleg zijn: de wormen hadden zich een weg door het plastic gegeten. Ons project begon daar en toen,' vertelt ze.

Grote wasmot (Galleria mellonella)

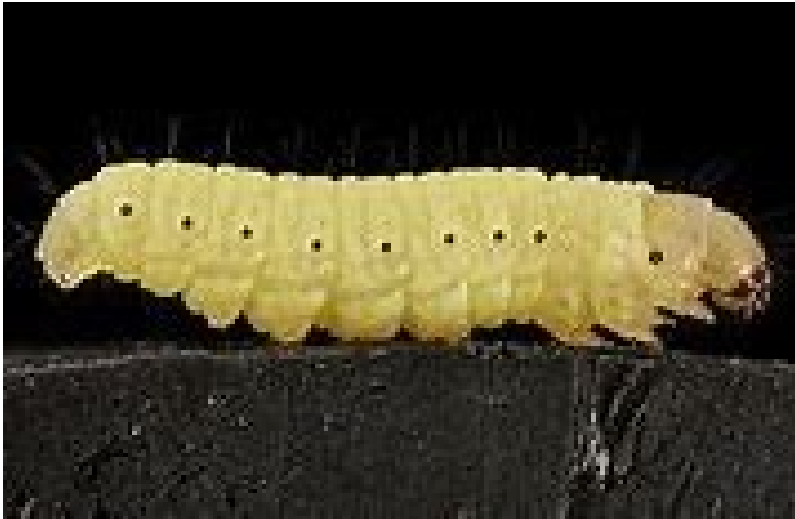
In een laboratorium mochten de rupsen hun kunstje nog eens overdoen. De resultaten staan deze week in het vakblad *Current Biology*. Honderd beestjes waren in staat om in 12 uur tijd 92 milligram plastic te doen verdwijnen.

Dat lijkt niet veel, maar dat is het wel. Plastic zakken zijn zoals bekend slecht afbreekbaar. Dunne zakjes doen er honderd jaar over om vanzelf te verdwijnen, en de stevigere zakken hebben tot 400 jaar nodig. Wanneer het proces versneld wordt met agressieve chemicaliën, bijvoorbeeld met salpeterzuur, dan duurt het nog altijd meerdere maanden. Tests met bacteriën gaven nog niet het verwachte resultaat: met 0,13 milligram per dag zijn we niet snel verlost van de meer dan 100.000 ton plastic zakken die de mensheid jaarlijks gebruikt. Dan lijken de rupsen van de grote wasmot meer potentieel te hebben. Al na 40 minuten maken ze zichtbaar gaatjes in zakken.

Wat bezielt de rupsen om iets onnatuurlijks als plastic te eten?

Wellicht ervaren ze weinig verschil met hun normale eten: bijenwas. De wasmot legt haar eitjes in bijenkorven, waar de larven vervolgens als parasieten leven tot ze zich in een cocon hullen. Nu heeft bijenwas een vergelijkbare moleculaire

structuur als polyethyleen, het soort plastic waarvan de meeste zakjes gemaakt zijn.

Rups van de Grote wasmot

De ruggengraat van beide moleculen is dezelfde: een aaneenschakeling van koolstofmoleculen. Hoe de rupsen deze ruggengraat verbreken, hebben de wetenschappers nog niet achterhaald. Mogelijk maken ze zelf een enzym aan dat koolstofverbindingen verbreekt, maar het is ook best mogelijk dat ze darmbacteriën bevatten om

dat werkje op te knappen. Dat de rupsen meer doen dan gewoon plastic in stukjes bijten (zonder dus echt af te breken), hebben de onderzoekers aangetoond door wormen te pletten en uit te smeren over een laag plastic. Ook dan verdween er polyethyleen.

Identificatie

Wat nu? Centrales oprichten waar immense hoeveelheden rupsen van onze plastic zakjes leven?

Wel nee, dat is niet echt haalbaar, of wenselijk. 'Onze volgende stap is het identificeren van de moleculaire processen die achter deze albraak schuilgaan

Schade veroorzaakt door de rups van de Grote wasmot

en bekijken of we het verantwoordelijke enzym kunnen isoleren. zegt hoofdonderzoeker Paolo Bombelli. Op termijn is het de bedoeling dat het enzym, en niet de rups, op industriële schaal geproduceerd en gebruikt kan worden.

Op het bijenforum gevonden onder :

Paringsstand Flevopolder beloftevol

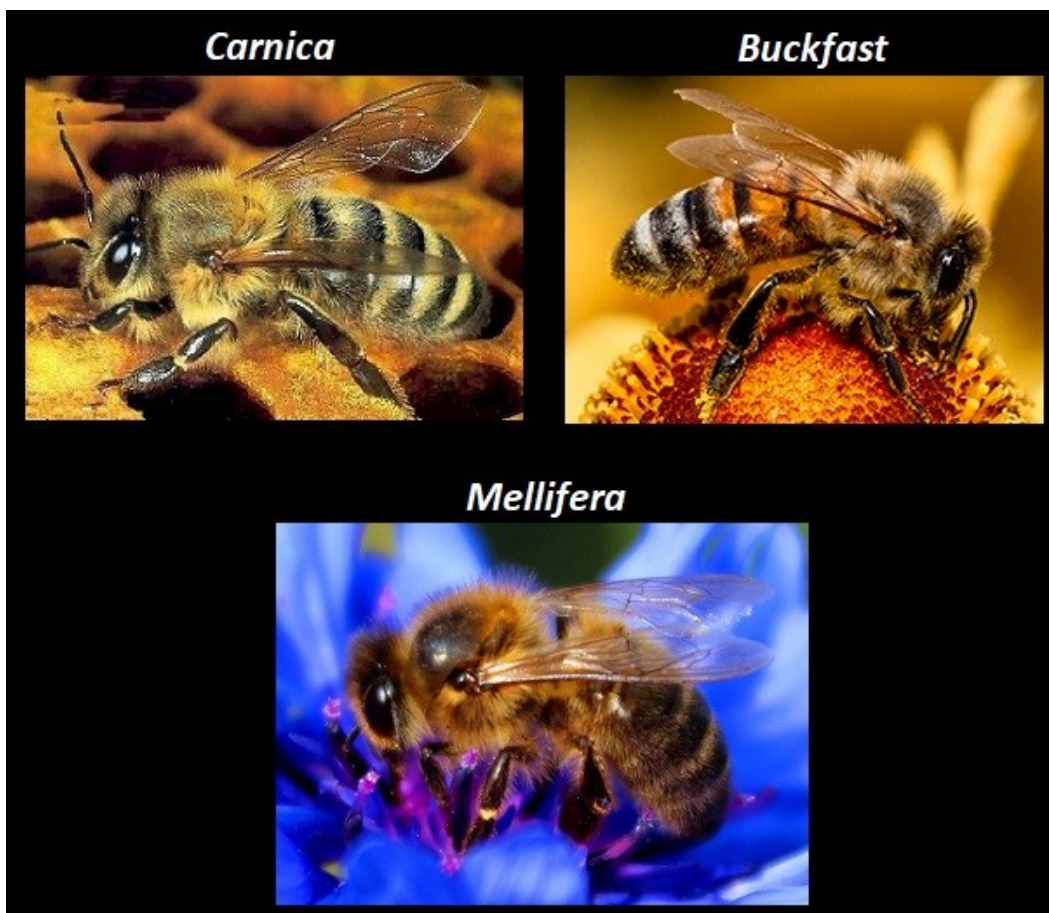
Door : Dylan Elen

Zwarte bij gespot?

De Westerse honingbij (*Apis mellifera*) is een insectensoort welke heel divers is en tegenwoordig, door verspreiding door kolonisten, over zo goed als de gehele Aarde terug te vinden is. Momenteel worden er binnen deze soort 26 ondersoorten onderscheiden, daarvan is de Zwarte bij (*Apis mellifera mellifera*), ook wel *Mellifera* genoemd, de ondersoort welke van nature noordelijk Europa als habitat heeft. Zij is met andere woorden de énige honingbij inheems in België en Nederland.

Hoe herken je een Zwarte bij?

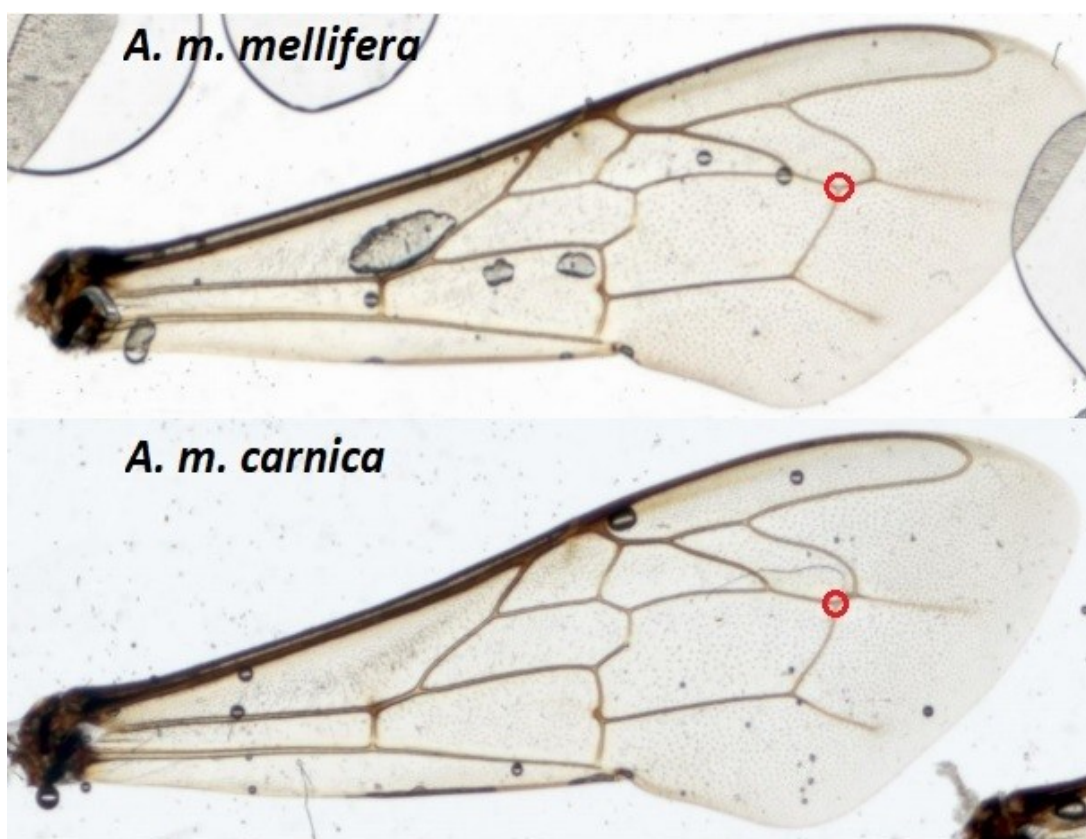
Elke ondersoort heeft een specifiek uiterlijk waardoor deze onderscheiden kan worden. Dit worden de fenotypische kenmerken genoemd. Zoals je op de foto's en in de tabel hieronder kan zien, wordt een Zwarte bij gekenmerkt door een zwart pantser, een bruine tot zwarte haarkleur, smalle viltbandjes (haarbandjes op de rug) en een stomp achterlijf.

Boven v.l.n.r. Carnica (© Buckfastlab), Buckfast (© De Valksche Bijenhof). Onder Mellifera (© Dylan Elen)

Morfologisch kenmerk	Carnica	Buckfast	Mellifera
Pantserkleur	zwart	zwart met oranje band	zwart
Haarkleur	grijs	grijs	bruin
Breedte viltbandjes	breed	breed	smal
Vorm achterlijf	scherp	scherp	stomp

Naast bovenstaande kenmerken die relatief eenvoudig met het blote oog te zien zijn, is ook de tonglengte, de haarlengte, ... en zelfs het patroon van de vleugeladers specifiek per ondersoort. De kwantitatieve studie van fenotypische kenmerken wordt morfometrie genoemd. Onderstaande foto geeft een idee van hoe de locatie van vleugeladerknooppunten verschilt per ondersoort. Het knooppunt in rood omcirkeld bepaalt zo mee de cubitaalindex, let erop hoe dit zich bij de Zwarte bij eerder centraal bevindt tussen de knooppunten links en rechts ervan, terwijl het zich bij de Carnicabij eerder rechts bevindt.

Bovenaan rechtervoervleugel van werkster Zwarte bij, onderaan rechtervoervleugel van werkster Carnicabij.

DNA-analyse

Naast deze fenotypische kenmerken kan de Zwarte bij ook onderscheiden worden van de andere ondersoorten op basis van haar DNA, dit worden de genotypische kenmerken genoemd. Ieder levend wezen heeft een unieke DNA-sequentie die haar eigenschappen bepaald, hoe meer verwant de organismen zijn hoe meer de DNA-sequenties op elkaar gelijken. DNA-sequenties die uniek zijn voor een bepaalde ondersoort, bijvoorbeeld voor de Zwarte bij, kunnen gebruikt worden ter identificatie. Deze DNA-analyses kunnen momenteel enkel uitgevoerd worden in labo's met speciale apparatuur.

Recent wetenschappelijk inzicht

Een DNA-analyse kan niet alleen gebruikt worden om het onderscheid te maken tussen verschillende ondersoorten maar ook om de zuiverheid binnen een ondersoort te onderzoeken. Sinds de jaren '90 wordt er geregeld onderzoek verricht naar de Zwarte bij in het kader van conservatie. Daarbij wordt onder meer getracht de genetische pollutie in kaart te brengen. Jammer genoeg heeft men moeten vaststellen dat het aantal noemenswaardig genetisch zuivere populaties bedroevend laag is. Veelal is de oorzaak hiervan dat de resterende populaties onvoldoende beschermd zijn tegen hybridisatie doordat de regio's waarin zij gesitueerd zijn vaak omgeven zijn door imkers welke met uitheemse honingbijen of hybride-honingbijen (Buckfast of bastaarden) imkeren.

Internationaal onderzoek van onder meer Lionel Garnery* en Alice Pinto** heeft aangetoond dat de populaties van Chimay en Texel, waaruit ZwarteBij.org haar teeltmateriaal betreft, een uitzonderlijk hoge graad van genetische zuiverheid vertonen. Het feit dat er nog maar weinig noemenswaardig zuivere populaties bestaan maakt op een pijnlijke manier duidelijk dat het hoog tijd is om nieuwe populaties op te richten zoals ZwarteBij.org tracht te doen.

Genetische zuiverheid bij ZwarteBij.org

Aangezien genetische zuiverheid centraal staat binnen conservatie wordt deze ook binnen ZwarteBij.org gecontroleerd. Zo werden er ondertussen al DNA-analyses van koninginnen, bevrucht op onze Belgische paringsstand, uitgevoerd, met bijzonder gunstige resultaten. Samen met de morfologische en morfometrische keuring, die we standaard gebruiken om de zuiverheid van onze Zwarte bijen te controleren, willen we hiermee genetische pollutie door hybridisatie met invasieve exoten zoals Carnica en Buckfast opsporen om deze te elimineren uit de populatie. Die pollutie vormt immers een zeer groot risico voor het behoud van onze inheemse Zwarte bij.

N.v.d.R. (Verdere informatie is te vinden op het bijenforum)

Plant in de kijker: *Lonicera fragrantissima*

Hoewel er van echte winters niet veel sprake meer is, kunnen we gelukkig wel nog van winterbloeiende heesters spreken. *Viburnum bodnatense* 'Dawn' kennen we allemaal en geurt heerlijk op de kale takken tijdens de wintermaanden. Toch is er nog ééntje die het beter doet – winterkamperfoelie – de overtreffende trap als het ware!

Hoe kouder, hoe meer bedwelmend en hoe fabelachtiger de heester. Bij lage temperaturen ontluiken de kleine bloemen namelijk op kale takken. De winterkamperfoelie is een nogal nonchalant groeiende heester die een hoogte van circa 150 cm bereikt. Half wintergroen dus gezien de plant enkel bij een langere periode van vorst zijn volledige blad verliest.

In januari, bij de start van de bloei, verschijnen er groepjes kleine ivoorwitte bloempjes vanuit de oksels van de takken. Ze zijn slechts één cm groot maar verspreiden overdag een geweldig zoete citroengeur. Bovendien bloeit de plant tot en met april en is het dus meteen ook een geweldige eerste voedingsbron voor ontwakende hommels, bijen en andere nectarminnende insecten.

Lonicera fragrantissima doet het zowel in de zon als op een plekje half in de schaduw en houdt van een goed doorlatende voedingsbodem. Na de bloei stelt de plant niet zo heel erg veel voor tot er in de zomermaanden mat rode bessen verschijnen die dan weer erg geliefd zijn bij tuinvogels.

Deze traag groeiende struik biedt eigenlijk niets dan voordelen. De winterkamperfoelie heeft niet veel snoei nodig, bloeit uitzonderlijk tijdens de winter – soms al vanaf november – en verspreidt een heerlijke geur.

De bloei heeft een geweldige aantrekkingskracht op insecten terwijl de bessen in de zomer en voedingsbron zijn voor onze tuinvogels. Die laatste groep maakt trouwens maar al te graag gebruik van deze warrig groeiende heester voor het bouwen van een nest. Geef deze topper wat ruimte en laat hem vrolijk met rust. Hou er rekening mee dat de winterkamperfoelie vaak breder wordt dan hoog. Plaats hem achterin de tuin of in een verloren tuinkamer om bezoekers tijdens een wandeling te verrassen. Wil je er de winter door van genieten dan moet hij uiteraard dichterbij de leefruimte staan!

Voor de volledigheid nog even dit, in het Engels krijgt deze heester de geweldige naam *Shrubby Honeysuckle*.